

สักระวาน่าหนาว... พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

สักระวาน่าหนาวชาวสยาม	ค่อยมีความปรีดีเปรมเกษมสันต์
ฤดูร้อนอ่อนนั้แพ้แรงครัน	ยามเหมันต์แรงทวิฤดีสบาย
พิศนภางค์เห็นสว่างกระจ่างแจ่ม	แสนอะแรมเรื่องอร่ามยามเดือนหงาย
ลมระรวยอวยกลิ่นผกากราย	แสนสบายทั่วหน้าประชา เอย ๆ
สักระวาข้าขอแถลงเรื่อง	ให้ต่อเนื่องปนกลอนสุนทรว่า
แถลงเล่าปนเค้าสักระวา	เช่นที่เคยเล่นมาแต่ก่อนกาล
ขอผู้ปนกะวีมีความรู้	โปรดอภัยให้คนผู้แต่งสาร
แม้มีถูกเยียงแบบแบบโบราณ	ขอให้ท่านเมตตาข้าเถิด เอย ๆ
สักระวาโบราณท่านย่อมน่า	แม้หนาวลมห่มผ้าก็อุ่นได้
หนาวน้ำฟ้าท่านว่าจงผิงไฟ	หนาวอารมณ์ห่มอะไรจึงจะวาย
หนาวอารมณ์ไอ้ระทมระทดจิต	ไร้มิ่งมิตรพิสวาทอันมาตร์หมาย
หนาวตลอดทรวงร้าวหนาวทั้งกาย	หนาวแทบวายชีวิตปลิดไป เอย ๆ
สักระวาต่อกลอนสุนทรถ้อย	ถึงหนุ่มน้อยบุญปลุกถูกสมัย
ชื่อสวัสดิ์วิวัฒน์วงศ์เผ่าพงศ์ไทย	อย่าอิงไปข้าจะบอกซึ่งความลับ
บิดาเขาชื่ออาแก้วอยู่ตรอกแดง	ติดป้ายแดงขอบลายชายจันอัป
มารดาเขาชาวสยามนามแม่ทรัพย์	ฉนั้นนับว่าถูกถูกไทย เอย ๆ